

Bum. Bum. Bubny rytmicky bili. Tempo zrychľovalo, až rytmus ustal na dvestosedemdesiatich úderov za sekundu.

Muž zatvoril oči.

"Idem na šamansku cestu liečiť Vierku," myšlienka preletela hlavou.

Ležal, ruky mal voľne položené vedľa seba. V mysli však bežal po lanovom moste ponad roklinu a keď prešiel na druhú stranu, vošiel do lesíka úzkou cestičkou. Ocitol sa na lúke.

"Šedý grizzly, môj radca, kde si?" muž pozeral na opačný koniec lúky, ako ktorým prišiel.

No miesto robustneho medveďa vošla na lúku studená hmla, chlad pokryl trávu a sneh zabil stebľa. Z ničoho nič ho obklopila zima. Bubienky sa mu zatriasli trúbením. Nie, toto medveď nebude.

"Som jeleň Ján," silný hlas mu roztancoval vlasy.

"Prečo neprišiel Grizzly?"

"Lebo osoba, kvôli ktorej prichádzaš, potrebuje moju pomoc."

"Poradiš mi teda, ako mám Vierke pomôcť?"

"Vezmi do ruky môj parožtek, ten ti napovie!"

Muž sa natiahol a v ruke mu zostal kúsok parožteka. Ten skryl v dlani, no ten ho neskutočne chladil, možno o trochu viac chladnejšie by ho už páľil.

V tom okamihu zbadal srdce v bledomodrom šate, v ľadovom brnení. Skrz ľad videl mnoho rán na ňom.

"Dychni!" jeleni hlas sa strácal v diaľke.

Muž dýchal a para sa menila na príjemný plameň, ktorý roztápal zmrznuté srdce.

Záverečný zvon sa blížil k mužovi. Ten už nemohol strácať ani sekundu, obrátil sa a skrz známu cestičku sa vrátil k mostu. Sotva ním prebehol, otvoril oči.

Chvíľu nemo pozeral na plafon, než zadrnčal telefón..

"Ahoj, Peťo, ani mi neuveris, čo sa ti mi stalo. Vieš, tá zlomená kosť ma prestala bolieť a môžem už hýbať palcom."

"To je super, Vierka!" muž sa pousmial.

Zmrznuté srdce v duši znamenalo, že aj reálne telo sa stalo krehkým. Snáď si Vierka dá poradiť a tak už sa jej nič nestane.